

- 1** Consiliul Local al comunei L. a cerut Guvernului României, în cadrul proiectului X, o finanțare nerambursabilă din fonduri publice pentru reabilitarea drumului comunal nr. 159 L. - T. pentru lungimea de 12,00 km. La 5 martie 2014 s-a încheiat contractul de finanțare a proiectului, Guvernul, prin Agenția AG, obligându-se să acorde finanțare nerambursabilă de 2.500.000 lei reprezentând 100% din valoarea eligibilă a proiectului.
- Inculpatul C.A., primarul comunei L., responsabil legal al proiectului, în vederea încheierii contractului de finanțare, a anexat la cererea depusă la data de 5 februarie 2014, documente false (centralizatoare financiare cuprinzând categorii de lucrări, materiale, devize amenajări necesare drumului, oferta de preț făcută de societatea comercială C.) ascunzând astfel situații care, dacă ar fi fost cunoscute de autoritatea contractantă, ar fi condus la refuzul acordării finanțării, obținând, pe nedrept, din fonduri publice, suma de 2.500.000 lei.

Fapta inculpatului C.A. întrunește elementele constitutive ale:

- A. Infracțiunilor prev. de art. 306 alin. 1 C. pen. rap. la art. 309 C. pen. și art. 244 alin. 1 și 2 C. pen.;
- B. Infracțiunii prev. de art. 306 alin. 1 rap. la art. 309 C. pen.;
- C. Infracțiunilor prev. de art. 306 alin. 1 C. pen. rap. la art. 309 C. pen., art. 244 alin. 1 și 2 C. pen. și art. 323 C. pen.

Răspuns: B

- 2** Inculpatul F.D. a căutat pe internet anunțuri de vânzare a unor telefoane mobile marca X, le-a copiat conținuturile, după care, începând cu 4 februarie 2014, a procedat la postarea pe un site comercial, specializat în tranzacționarea de bunuri on-line, a unor anunțuri prin care comunica că oferă spre vânzare telefoane mobile de ultimă generație, bunuri pe care în realitate nu le deținea. Persoanele vătămate HG, LM și BO, dorind să achiziționeze astfel de produse, l-au contactat la adresa de e-mail atașată anunțului, dar și prin intermediul site-ului comercial, ce permitea celor interesați solicitarea de informații suplimentare. Intrând în corespondență electronică cu cele trei persoane vătămate, inculpatul le-a creat convingerea că tranzacția este sigură și că nu există niciun risc să vireze banii ce reprezentau contravaloarea bunurilor. În acest fel, fiecare dintre persoanele vătămate a trimis inculpatului sume cuprinse între 2.200 lei (H.G., L.M.) și 3.600 lei (B.O.), fără a le fi remise telefoanele pe care inculpatul F.D. nu le deținea în realitate.

Faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive:

- A. A trei infracțiuni de fraudă informatică prevăzute de art. 249 C. pen.
- B. A trei infracțiuni de fraudă informatică prevăzute de art. 249 C. pen. și trei infracțiuni de înșelăciune prev. de art. 244 alin.1 și 2 C. pen.
- C. Ale unei infracțiuni de fraudă informatică prevăzută de art. 249 C. pen. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C. pen. și ale unei infracțiuni de înșelăciune prev. de art. 244 alin. 1 și 2 C. pen. cu aplicarea art. 35 alin. 1 C. pen.

Răspuns: A

- 3** Prin sentința penală nr. 346/12.07.2012 a Judecătoriei X inculpatul A.F. a fost condamnat la o pedeapsă de 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat prevăzută de art. 208 alin. 1 - 209 alin. 1 lit. g C. pen. anterior, pedeapsă ce a fost executată de la 30.10.2012 la 27.08.2013, când inculpatul a fost liberat condiționat.

La data de 4 februarie 2014, inculpatul a săvârșit o nouă infracțiune de furt, pentru care a fost trimis în judecată. Judecătoria X, prin sentința penală nr. 310 din 13.05.2014, l-a condamnat pe inculpat la o pedeapsă de 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 228 alin. 1 C. pen.

Împotriva acestei sentințe a formulat apel parchetul, invocând nelegalitatea pedepsei aplicate inculpatului.

- A. Critica este fondată, instanța de apel urmând să facă o nouă individualizare a pedepsei prin raportare la limitele prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită majorate cu jumătate, conform art. 43 alin. 5 C. pen.;
- B. Critica este fondată, instanța de apel urmând să facă aplicarea prevederilor art. 44 alin. 2 C. pen., să contopească cele două pedepse potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni și să scadă din durata pedepsei aplicate durata anterior executată, conform art. 40 alin. 3 C. pen.;
- C. Critica este nefondată.

Răspuns: C

- 4 La data de 12 februarie 2014, partea vătămată AB s-a prezentat la sediul organului de poliție, unde fusese anterior citată pentru a fi audiată în calitate de martor. La audierea sa au luat parte polițiștii CD și EF, cărora cauza le fusese repartizată spre soluționare. Nemulțumiți de atitudinea martorului AB, CD și EF au insistat ca acesta să spună adevărul despre aspectele de care acesta luase cunoștință nemijlocit. La un moment dat, enervat de faptul că acesta nu dorea să dea declarații, CD a început să-l lovească pe AB, provocându-i leziuni care au necesitat pentru vindecare un număr de 10 zile de îngrijiri medicale. În acest timp, EF a continuat să-i solicite martorului să spună adevărul.
- Fapta săvârșită de EF:**

- A. Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 48 rap. la art. 280 alin. (1) C. pen.;
- B. Întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art. 48 rap. la art. 296 alin. (2) C. pen.;
- C. Nu este infracțiune.

Răspuns: B

- 5 La data de 5 martie 2014, AB, care suferea de cancer, i-a spus lui CD, medicul său curant, că preferă să moară decât să mai urmeze tratamentul, întrucât acesta îi cauzează suferințe fizice greu de suportat, și i-a solicitat să-l ajute să moară. Medicul i-a explicat pacientului său că disconfortul creat de tratament a fost inerent, dar că rezultatele sunt încurajatoare, boala este în remisie, tratamentul fiind sistat. AB i-a repetat medicului cererea sa de mai multe ori în decursul următoarei săptămâni. Ca urmare, CD i-a pus la dispoziție lui AB o substanță. Consumând substanța după câteva zile, AB a decedat ca urmare a ingerării.

Fapta săvârșită de CD întrunește elementele constitutive ale:

- A. Infracțiunii prev. de art. 188 C. pen.;
- B. Infracțiunii prev. de art. 190 C. pen.;
- C. Infracțiunii prev. de art. 191 alin. (1) C. pen.

Răspuns: C

- 6 Persoana vătămată P.V. făcea parte dintr-o familie rivală familiei inculpatului B.V. și, la finalul lunii februarie 2014, P.V. l-a agresat pe inculpatul B.V. Dorind să se răzbune, inculpatul B.V. le-a oferit inculpaților C.C. și D.D. informații cu privire la locul unde se află partea vătămată, punându-le la dispoziție o bată de baseball și o sabie pe care aceștia urmau să le folosească pentru aplicarea unei corecții persoanei vătămate P.V.

Urmare a acestei înțelegeri, la data de 5 martie 2014, în jurul orei 21.00, inculpații C.C. și D.D. l-au lovit pe P.V. în mod repetat și cu mare intensitate, cauzându-i astfel leziuni grave, care au necesitat pentru vindecare 80 zile de îngrijiri medicale. Inculpatul C.C., folosind bâta de baseball, i-a aplicat acestuia lovituri în cap, trunchi și membre, iar inculpatul D.D. l-a înjunghiat cu sabia de 4 ori în zona abdominală.

Inculpatul B.V. răspunde penal:

- A. Pentru instigare la infracțiunea de tentativă la omor, prev. de art. 47 rap. la art. 32 rap. la art. 188 C. pen.;
- B. Pentru complicitate la infracțiunea de tentativă la omor, prev. de art. 48 rap. la art. 32 rap. la art. 188 C. pen.;
- C. Ca participant la infracțiunea de lovire sau alte violențe, inculpații C.C. și D.D. săvârșind o infracțiune mai gravă decât cea prevăzută de acesta.

Răspuns: A

- 7 În fapt, la data de 15 ianuarie 2014, revenind acasă sub influența băuturilor alcoolice, pe fondul unor discuții contradictorii cu concubina sa legate de cheltuirea întregului salariu pe alcool și neimplicarea în creșterea celor doi copii pe care îi aveau împreună și cu care locuiau, inculpatul i-a aplicat victimei două lovituri cu un cuțit în zona abdominală, care au condus la decesul acesteia în aceeași zi.

Soluționând cauza la data de 15 mai 2014, prima instanță a dispus condamnarea inculpatului:

- A. În baza legii vechi, întrucât aceasta este mai favorabilă;
- B. În baza legii noi, întrucât aceasta este mai favorabilă;
- C. În baza legii noi, conform principiului activității.

Răspuns: A

- 8 Tribunalul a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptelor prin rechizitoriu din infracțiunea prev. de art. 32 rap. la art. 189 lit. e C. pen. în infracțiunea prev. de art. 32 rap. la art. 188 C. pen., text în baza căruia l-a condamnat pe inculpatul S.I. la o pedeapsă de 7 ani și 6 luni închisoare. În fapt, s-a reținut că, în ziua de 14 februarie 2014, în jurul orei 14, după ce în prealabil inculpatul, persoana vătămată și fratele acesteia au consumat băuturi alcoolice la locuința inculpatului, acesta din urmă a lovit persoana vătămată P.Ș. cu un cuțit în zona sternului. Conform raportului de expertiză medico-legală, persoana vătămată P.Ș. a suferit o hemoragie internă, consecința unei plăgi sternale tăiate/îțepate, la o distanță de 6 cm de miocard, produsă prin lovire cu un obiect tăietor-îțepător, posibil cuțit, cu lungimea de 7,8 cm însă leziunea de violență nu a pus în pericol viața acesteia și a necesitat pentru vindecare 30 de zile de îngrijiri medicale.

Instanța a reținut că încadrarea juridică dată faptelor prin rechizitoriu nu este corectă, în raport de împrejurarea că prin sentința penală nr. 367/16.05.2009 s-a dispus reabilitarea judecătorească cu privire la condamnarea anterioară de 13 ani închisoare, aplicată prin sentința penală nr. 47 din 25 octombrie 1979 a Tribunalului I., pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 183 C. pen. anterior, ceea ce a condus la încetarea tuturor decăderilor, interdicțiilor și incapacităților.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel inculpatul și parchetul, care au criticat încadrarea juridică dată faptei. Inculpatul a arătat că se impunea schimbarea încadrării juridice în infracțiunea de lovire și alte violențe prev. de art. 193 alin. 2 C. pen., în raport de numărul de zile de îngrijiri medicale și de faptul că viața persoanei vătămate nu a fost pusă în pericol, iar parchetul a susținut că este nelegală schimbarea încadrării juridice, întrucât nu are relevanță, în reținerea elementului circumstanțial agravant prev. de art. 189 lit. e C. pen., împrejurarea că inculpatul a fost reabilitat.

Instanța de apel:

- A. Va schimba încadrarea juridică în infracțiunea de lovire și alte violențe prev. de art. 193 alin. 2 C. pen.;
- B. Va constata că încadrarea juridică dată de prima instanță este corectă;
- C. Va reține încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu.

Răspuns: B

- 9 Din ansamblul materialului probator administrat a rezultat că în ziua de 20 aprilie 2014 inculpata C.C. a mers la locuința victimei A.B., pe care o cunoscuse anterior cu ocazia vânzării de obiecte de îmbrăcăminte, cu același scop vizitând-o și în ziua respectivă și intrând în locuința acesteia. Profitând de un moment în care victima A.B. nu era de față, i-a sustras acesteia suma de 950 RON, însă a fost surprinsă de victimă și, în urma discuțiilor contradictorii cu aceasta, în scopul păstrării sumei de bani, a înjunghiat-o pe victimă, aceasta decedând în urma celor două lovituri de cuțit aplicate. Pentru a nu fi descoperită, a transportat cadavrul în curtea din spatele locuinței victimei, unde l-a îngropat.

Faptele inculpatei C.C. întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de:

- A. Tâlhărie urmată de moartea victimei prev. de art. 236 raportat la art. 233 C. pen.;
- B. Omor calificat, prev. de art. 189 alin. 1 lit. b și d C. pen., tâlhărie, prev. de art. 233 C. pen.;
- C. Omor calificat prev. de art. 189 alin. 1 lit. d C. pen., tâlhărie, prev. de art. 233 C. pen.

Răspuns: C

- 10 La data de 19 februarie 2014, inculpații R.L. și C.C., aflați în executarea unor pedepse privative de libertate la Penitenciarul C., în baza unei înțelegeri prealabile, le-au sfătuit telefonic pe inculpatele N.C. și A.M. să le aducă droguri, care urmau a fi distribuite de inculpați în penitenciar.

La 25 martie 2014, ora 15.30, s-a efectuat un flagrant în Penitenciarul C., în camera de la sectorul vizite, unde se aflau inculpatele împreună cu alți vizitatori.

La percheziția corporală, efectuată în aceeași dată, asupra inculpatei N.C. a fost găsit un pachetel conținând 6 bile cu substanță pulverulentă în greutate de 1,4 g, iar asupra inculpatei A.M. s-a găsit un alt pachetel, ce conținea o substanță pulverulentă de culoare maronie în greutate de 3 g. Cele două inculpate au recunoscut că, la cererile insistente ale celor doi inculpați, au adus pachetelele conținând heroină la penitenciar, cu scopul de a le distribui acestora.

Faptele inculpatelor N.C. și A.M. întrunesc elementele constitutive ale:

- A. Complicității la infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prev. de art. 48 alin. 1 C. pen., rap. la art. 2 alin. 1 și 2 cu referire la art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 143/2000;
- B. Infracțiunii de trafic de droguri de mare risc, prev. de art. 2 alin. 1 și 2 cu referire la art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 143/2000;
- C. Tentativei la infracțiunea de trafic de droguri de mare risc, prev. de art. 32 C. pen., rap. la art. 2 alin. (1) și (2) cu referire la art. 13 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 143/2000.

Răspuns: B

- 11 Prin sentința penală pronunțată de Tribunalul X, inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prev. de art.9 alin.(1) lit.b) din Legea nr.241/2005 și a fost obligat să plătească părții civile suma de 5000 lei, la care se adaugă majorările și penalitățile de întârziere ce se vor calcula la obligațiile de plată principale componente ale prejudiciului până la data plății efective.

Tribunalul a respins cererea formulată de partea civilă de instituire a sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului, întrucât în patrimoniul acestuia nu existau bunuri.

Împotriva sentinței a declarat apel, în termenul legal, partea civilă care a solicitat desființarea hotărârii pronunțate în cauză și admiterea cererii privind instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului, fiind fără relevanță că nu au fost identificate bunuri urmăribile în patrimoniul acestuia, în condițiile în care legea nu distinge între bunuri existente și viitoare.

Instanța de apel, cu privire la motivul invocat:

- A. va admite apelul și, în rejudecare, va dispune instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor inculpatului
- B. va admite apelul și în rejudecare, va dispune instituirea sechestrului asigurator asupra bunurilor care vor intra în patrimoniul inculpatului
- C. va respinge apelul ca nefondat

Răspuns: C

- 12 Condamnatul, aflat în stare de libertate, a solicitat, la data de 3 februarie 2014, contopirea pedepselor la care a fost condamnat prin sentința penală din 19 noiembrie 2010 a Tribunalului C, definitivă prin decizia penală din 1 ianuarie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție și prin sentința penală din 11 martie 2011 a Curții de Apel V, care a rămas definitivă prin decizia din 10 noiembrie 2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Cererea a fost introdusă la Tribunalul C, care și-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Curții de Apel V, cu motivarea că această din urmă instanță a pronunțat ultima hotărâre vizată de contopire.

Instanța competentă să dispună asupra contopirii pedepselor este:

- A. Tribunalul C
- B. Curtea de Apel V
- C. Înalta Curte de Casație și Justiție

Răspuns: A

- 13 Prin sentința penală nr.1 din 23 ianuarie 2014, pronunțată de Tribunalul Y, s-a dispus, în baza art. 12 alin. (1) din Legea nr. 678/2001, condamnarea inculpatului H.D la pedeapsa principală de 5 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute în art. 64 alin. (1) lit. a) teza a II-a și lit. b) Cod penal anterior, iar în baza art.71 Cod penal anterior s-a aplicat inculpatului pedeapsa accesorie a interzicerii drepturilor prevăzute în art. 64 alin.(1) lit.a) teza a II-a și lit.b) Cod penal din anterior, pe timpul detenției.

Inculpatul a fost obligat să plătească părților civile TI și AA daune morale.

Prin aceeași sentință, s-a respins cererea inculpatului H.D de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine pronunțată de Tribunalul M din țara G.

Împotriva sentinței Tribunalului Y a declarat apel inculpatului H.D, la data de 3 februarie 2014, solicitând recunoașterea hotărârii judecătorești străine pronunțată de Tribunalul M din țara G și, în consecință, încetarea procesului penal pentru autoritate de lucru judecat, consecutiv aplicării principiului non bis in idem. A susținut inculpatul că pentru aceleași fapte pentru care s-a dispus condamnarea sa de către Tribunalul Y s-a pronunțat și Tribunalul M din țara G.

În motivarea apelului, inculpatul a arătat că față de el s-a declanșat în țara G o procedură penală, în anul 2005, instrumentată de Tribunalul de Instrucție, în dosarul nr.1/2005, în baza denunțurilor formulate de cetățenii români TI și AA, pentru delict de muncă împotriva drepturilor muncitorilor.

Această cauză a fost finalizată prin hotărârea judecătorească din 28 iulie 2008 adoptată de Tribunalul M din țara G, dispunându-se încheierea provizorie a cauzei, în privința cetățeanului H.D, reținându-se că probele sunt insuficiente pentru a oferi indicii autentice în ceea ce privește faptul delictiv imputat.

În soluționarea apelului, cu privire la motivul invocat, instanța de control judiciar va:

- A. admite apelul, va desființa sentința penală și în rejudecare, va înceta procesul penal pe motiv că există autoritate de lucru judecat.
- B. respinge apelul ca nefondat
- C. admite apelul, va casa sentința penală și va disjunge cererea de recunoaștere a hotărârii judecătorești străine, pe care o va înainta instanței de fond pentru a fi judecată pe cale principală.

Răspuns: B

- 14 Inculpatul TCA a fost trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii prev. de art. 329 alin.(2) cu aplicarea art.41 alin.(2) și art.37 lit.a din Codul penal anterior. Urmare a cercetării judecătorești la care inculpatul a fost prezent, prin sentința penală nr.124 din 14.03.2003 a Judecătorei X s-a dispus achitarea acestuia în baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art. 10 lit a Cod procedură penală anterior. După primirea comunicării sentinței, inculpatul a părăsit teritoriul României și s-a stabilit în Spania. Tribunalul Y, cu ocazia judecării apelului declarat de către procuror, prin decizia nr.284 din 3.07.2006 a admis apelul, a desființat sentința și a dispus condamnarea inculpatului TCA la o pedeapsă de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată și 2 ani pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a,b,d,e din Codul penal anterior, decizie care a rămas definitivă la data de 30.05.2007, când Curtea de Apel X a respins recursul formulat de inculpat prin apărătorul său ales.

La data de 05.06.2007, Judecătoria X a emis mandatul de executare a pedepsei, iar la data de 03.07.2009 a emis mandatul european de arestare, având informații că inculpatul se află în Spania. La data de 09.01.2014, condamnatul TCA a fost predat în România, iar la data de 03.02.2014 s-a adresat Curții de Apel X cu cerere de redeschidere a procesului penal.

Curtea de Apel X investită cu soluționarea cererii:

- A. va declina cauza la Judecătoria X, ca instanță ce s-a pronunțat asupra fondului
- B. va proceda la analizarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru admiterea în principiu a cererii formulate
- C. va declina cauza la Tribunalul Y, instanța ce a dispus condamnarea inculpatului

Răspuns: B

- 15 Prin sentința penală nr.30 din 15.01.2007, pronunțată de Tribunalul X, inculpatul B.D a fost condamnat la pedeapsa de 3 ani închisoare și un an pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prev. de art.64 lit.a,b din Codul penal anterior pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 Cod penal anterior.

Curtea de Apel X a respins ca nefondat apelul declarat de inculpat, prin decizia penală nr.270/20.03.2008.

Împotriva sentinței și deciziei, inculpatul a declarat recurs, iar la termenul din data de 2.09.2008 a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.I pct.185 din Legea nr.356/2006 pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi și a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție sesizarea Curții Constituționale cu această excepție. Înalta Curte de Casație și Justiție a admis cererea și a sesizat Curtea Constituțională, care prin decizia pronunțată:

- A. a respins excepția invocată, cu motivarea că prin abrogarea prev. art.385 ind.9 alin.1 pct.17 ind.1 din Codul de procedură penală anterior, nu se încalcă dispozițiile legii fundamentale și că dispoziția de abrogare este un drept exclusiv al legiuitorului
- B. a decis că dispozițiile legale abrogate sunt exceptate de la controlul de constituționalitate
- C. a admis excepția cu motivarea că abrogarea prin dispozițiile art.I pct.185 din Legea nr.356/2006 a prev. art.385 ind.9 alin.1 pct.17 ind.1 din Codul de procedură penală anterior contravine dispozițiilor art. 20 și art. 21 din Constituție.

Răspuns: C

- 16 Prin Ordonanța din 25.01.2013, orele 23,00, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție-Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial Z a dispus reținerea pe o durată de 24 de ore a inculpatului D.N., avocat în Baroul S, pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev. și ped. de art. 257 Cod penal anterior rap. la art.7 din Legea nr.78/2000 republicată, cu aplic. art. 41 alin.2 Cod penal anterior.

În esență, în ordonanța de reținere s-a arătat că în perioada 10-22.01.2014, în mod repetat și în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul a pretins de la martorul denunțator L.B. suma de 7000 euro din care a-și primit 5 000 euro în schimbul promisiunii că va interveni pe lângă procurorul din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Z și îl va determina să adopte o soluție de netrimitere în judecată a denunțatorului în cauza în care acesta era cercetat pentru infracțiunea de evaziune fiscală.

La data de 26.01 2014, ora 9,00, a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel Z, propunerea procurorului de luare a măsurii arestării preventive a inculpatului pe o durată de 29 de zile.

Prin încheierea din data de 26.01.2014, judecătorul a admis propunerea și a dispus arestarea preventivă a inculpatului pe o perioadă de 29 de zile.

Împotriva încheierii a declarat recurs inculpatul care a solicitat, în principal, revocarea măsurii arestării preventive și punerea sa în libertate și în subsidiar, dacă instanța va reține existența unor probe care să conducă la presupunerea rezonabilă că a comis infracțiunea pentru care este cercetat, luarea față de el a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 29.01.2014 și a avut un prim termen de judecată la data de 31.01. 2014 când inculpatul a solicitat amânarea cauzei pentru a-și angaja un avocat. Instanța de recurs a admis cererea recurentului inculpat și a amânat cauza la data de 3.02.2014 când s-a și pronunțat.

În acest caz, instanța de control judiciar:

- A. va judeca recursul după regulile prevăzute de codul de procedură penală anterior
- B. va recalifica recursul ca și contestație pe care o va judeca potrivit codului de procedură penală
- C. va trimite cauza pentru soluționare la judecătorul de drepturi și libertăți

Răspuns: A

- 17 La data de 20.11.2013, a fost trimis în judecată inculpatul D.V., ofițer în cadrul Ministerului Apărării Naționale, având gradul de general, pentru săvârșirea infracțiunii de conflict de interese, faptă prev. și ped. de art.253 ind. 1 din Codul penal anterior.

Dosarul a fost înregistrat pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 21.11.2013 și a primit termen de judecată la 5.12.2013 când instanța a admis cererea inculpatului de amânare a cauzei pentru a-și angaja un apărător.

La următorul termen de judecată, din data de 6.01.2014, s-a dat citire actului de sesizare a instanței, a fost ascultat inculpatul și a fost admisă cererea de probatorii formulată de acesta și de procuror, constând în audierea martorilor.

Pentru administrarea probelor, s-a acordat termen la data de 3.02.2014, când apărătorul ales al inculpatului a invocat excepția de necompetență după calitatea persoanei a Înaltei Curți de Casație și Justiție, arătând că infracțiunile săvârșite de generali sunt de competența Curții Militare de Apel, iar reprezentantul părții civile a invocat excepția de necompetență materială, întrucât infracțiunea de conflict de interese se soluționează de judecătore.

În consecință, apărătorul ales al inculpatului a solicitat trimiterea cauzei la Curtea Militară de Apel, iar reprezentantul părții civile a cerut trimiterea cauzei la judecătoria competentă.

Hotărârea legală pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiției este de:

- A. admitere a excepției invocate de apărătorul ales al inculpatului și de respingere a excepției invocate de reprezentantul părții civile
- B. respingere a excepțiilor invocate și continuarea judecării cauzei
- C. respingere a excepției invocate de apărătorul ales al inculpatului și de admitere a excepției invocate de reprezentantul părții civile

Răspuns: B

18 Inculpatul U.A a fost trimis în judecată, în stare de libertate, pentru săvârșirea infracțiunii de loviri sau alte violențe prev. de art.180 alin.1 Cod penal anterior.

Prin sentința penală nr.24 din 30.01.2014, Judecătoria X a dispus condamnarea inculpatului pentru infracțiunea dedusă judecătii la pedeapsa de o lună închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei potrivit art.81, 82 din Codul penal anterior.

Nemulțumit de soluția pronunțată, la data de 5.02.2014, inculpatul a exercitat calea de atac, solicitând trimiterea cauzei la instanța de control judiciar.

Instanța competentă să judece calea de atac este:

- A. curtea de apel, ca instanță de apel
- B. tribunalul, ca instanță de apel
- C. tribunalul, ca instanță de recurs

Răspuns: A

19 La data de 15.01.2010, AB, administratorul societății Dreams SA, ce avea ca obiect de activitate comercializarea substanțelor etnobotanice permise de lege, comandă unui partener din China o cantitate de 5 kg mefedronă, substanță introdusă în Tabelul I, Anexa la legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, prin OUG nr. 6/2010, publicată la 15.02.2010. Pachetul a ajuns în România la bordul unui avion în data de 01.02.2010, fiind înregistrat în magazia de import la data de 01.02.2010. Din înscrisurile de la dosar rezultă că la data de 18.02.2010, organul de urmărire penală (nu există informații cu privire la modalitatea de sesizare a organelor judiciare) dispune efectuarea unei constatări tehnico-stiințifice fizico-chimice asupra substanței pulverulente, probă ridicată în Vama Otopeni, în baza rezoluției de autorizare a reținerii corespondenței și a coletului poștal expediat către societatea lui AB. Raportul de constatare concluzionează că substanța analizată este mefedronă. La solicitarea organelor de poliție, lucrătoarea vamală CD îl contactează telefonic pe AB de trei ori în cursul zilei de 23.03.2010 și îi comunică faptul că are liber de vamă și este așteptat să ridice coletul, în caz contrar urmând a plăti taxa de depozitare. În cauză, la data de 24.03.2010, a fost efectuată o livrare supravegheată cu substituirea totală a drogurilor, autorizată de procuror. Lucrătorul vamal (agentul sub acoperire HM) i-a predat lui AB pachetul la vama Otopeni, după ce i-a dat acestuia asigurări cu privire la legalitatea operațiunii. Inculpatul a fost condamnat în baza rapoartelor agentului sub acoperire și a declarațiilor date de lucrătoarea vamală CD în cursul urmăririi penale, instanța respingând cererea inculpatului de administrare a altor mijloace de probă.

În raport de situația reținută:

- A. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va stabili că art. 6 a fost respectat întrucât instanța și-a bazat condamnarea pe sublinierea dificultăților în sarcina anchetatorilor în acest domeniu și a exclus posibilitatea provocării;
- B. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va stabili că art. 6 a fost respectat, întrucât în cauză nu a existat o provocare din partea agenților de poliție, iar inculpatul fusese anterior implicat în operațiuni cu substanțe etnobotanice;
- C. Curtea Europeană a Drepturilor Omului va constata încălcarea art. 6 întrucât instanța internă și-a bazat condamnarea exclusiv pe probele obținute în cursul urmăririi penale și a respins cererea inculpatului de audiere a agentului sub acoperire și a lucrătorului vamal.

Răspuns: C

20 AB, cetățean român, este cercetat în Franța, în stare de libertate, pentru o infracțiune de omor săvârșită pe teritoriul acestui stat. La data de 02.02.2014, AB a părăsit teritoriul Franței și a revenit în România. La data de 05.02.2014, la solicitarea parchetului, instanța franceză competentă a emis mandat de arestare preventivă față de AB. La data de 25.02.2014, instanța franceză a emis mandat european de arestare privind pe cetățeanul AB și a sesizat instanța română pentru predarea acestuia.

În fața instanței române, AB a invocat faptul că mandatul european de arestare pentru efectuarea urmăririi penale a fost emis fără să fie citat și audiat în statul membru emitent, susținând că această încălcare constituie un motiv de refuz de executare a mandatului european de arestare.

Potrivit jurisprudenței CJUE, instanța română constată că apărarea invocată de AB:

- A. este întemeiată, întrucât instanța de emitere are obligația citării și audierii persoanei căutate în procedura emiterii mandatului european de arestare;
- B. este neîntemeiată, întrucât emiterea mandatului european de arestare emis în scopul urmăririi penale fără ca persoana căutată să fi fost citată și audiată de autoritățile judiciare emitente nu se numără printre motivele de neexecutare a unui asemenea mandat;
- C. este întemeiată, întrucât emiterea mandatului european în aceste condiții încalcă art. 47 și art. 48 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

Răspuns: B